

serne meddeler tilladelser til folkepensionister, der har ejet et sommerhus i 5 år.

Denne mulighed for at opnå en personlig tilladelse ønskes opretholdt, men regeringen ønsker derudover sikret, at pensionister med en årelang tilknytning til et sommerhus får en egentlig ret til at bruge huset til helårsbeboelse.

I øvrigt forudsættes det, at kommunerne fortsat vil være tilbageholdende med at dispensere til helårsbeboelse.

Pensionistbegrebet foreslås i denne sammenhæng afgrænset således, at det omfatter personer, der er fyldt 67 år, efterlønsmodtagere og førtidspensionister i henhold til lov om social pension.

Baggrunden for 10-årskravet er, at forslaget kun har til formål at tilgodese pensionister, der igennem en årrække har haft en tilknytning til et sommerhus, og som ønsker at nyde deres otium her.

Endvidere sikrer 10-årsreglen, at der ikke som følge af forslaget går spekulation i erhvervelsen af sommerhus. Uden denne regel vil der være risiko for, at forskellen på prisen mellem et sommerhus og en helårsbolig udlignes.

Forudgående offentlighed

Reglerne om borgerdeltagelse foreslås udbygget, således at borgerne inddrages tidligere i udarbejdelsen af forslag til region- og kommuneplaner.

Før udarbejdelse af sådanne planforslag skal amtskommunen eller kommunen indkalde idéer og forslag til det forestående planlægningsarbejde. Kommunerne kan også inddrage borgerne i det forberedende lokalplanarbejde, men dette er ikke en pligt, medmindre lokalplanen tillige indebærer ændring af kommune- og eventuelt regionplan.

Borgerne får herved mulighed for at give deres synspunkter til kende, før der er udarbejdet et planforslag, dvs. før myndigheden har lagt sig fast på en bestemt planløsning. Forslaget medfører i øvrigt ikke indskrænkninger i mulighederne for at udtale sig, når et planforslag senere er udarbejdet.

Planprocedurer

Som omtalt i afsnittet om planlovsreformen er der nu for hele landet udarbejdet et plangrundlag både på regionalt og kommunalt niveau.

Den fremtidige region- og kommuneplanlægning vil således navnlig bestå i revisioner og tillæg om særlige emner.

På denne baggrund foreslås en forenkling af procedurereglerne. Dette forslag har også baggrund i en række frikommuneforsøg. Reglerne om tilvejebringelse af regionplaner og kommuneplaner harmonise-

res fuldt ud. For lokalplaner opretholdes visse specialregler, under hensyn til disse planers bindende karakter for den enkelte borger.

Der foreslås en harmonisering af fristerne for offentlighørelsen af planforslag. Fristen fastsættes til 8 uger og svarer således til det, der i dag er gældende for lokalplaner.

Klage og endelighed

Lovforslaget opretholder med to undtagelser den hidtidige adgang til at påklage amtskommuners og kommuners afgørelser efter loven.

For det første foreslås det, at kommunalbestyrelsernes afgørelser om dispensation til helårsbeboelse i en sommerbolig bliver endelig.

Det findes rigtigt, at den kommune, der skal afholde de eventuelle øgede udgifter, der følger med helårsbosætning, også skal have den endelige afgørelse med hensyn til, om en sådan helårsbosætning skal finde sted.

For det andet foreslås det at ophæve den hidtidige klageadgang for naboer og omboende i sager om landzonetilladelser. Baggrunden herfor er, at landzonebestemmelserne ikke har til formål at beskytte »nabointeresser«, men tjener bredere samfundsmæssige hensyn. Klageadgang for naboer var da heller ikke hjemlet i den oprindelige by- og landzonelov, men blev først indført i 1978, da klagereglen blev ændret i forbindelse med de statslige fredningsplanudvalgs nedlæggelse.

Siden 1980 er klagesager efter by- og landzoneloven blevet afgjort af Miljøankenævnet, der er nedsat i henhold til miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås nu, at zoneklagerne afgøres af miljøministeren eller den styrelse, ministeren bemyndiger hertil. Dette svarer til ordningen før 1980. Dog skal landzoneklager, der indeholder spørgsmål af meget væsentlig interesse for varetagelsen af lovens formål, kunne påklages til det naturklagenævn, som samtidig foreslås oprettet ved særlig lov.

Tilbudsplichtloven ophæves

Lov om tilbudsplicht, lov nr. 328 af 18. juni 1969, giver kommunerne en særlig mulighed for at erhverve den jord, der skal indgå i den bymæssige udvikling. Loven er en del af planlovsreformen, der bl.a. tilsigtede at fremme rationelle byggemodningsinvesteringer.

Loven bestemmer derfor, at visse ejendomme (på 6.000 m² eller derover) skal tilbydes kommunen på almindelige salgsvilkår, før ejendommen overdrages til anden side.